

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11Csp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119327755
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:6119327755.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava samosudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej L. D., S.. X.X.XXXX, M. R. XXX, XXX XX Z. Q., o zaplatenie 5.247,10 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s. podaným návrhom v upomínacom konaní doručeným na Okresný súd Banská Bystrica, oddelenie upomínacieho konania žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 5.247,10 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania z titulu uzavretej zmluvy o úvere. V návrhu uviedol, že dňa 29.7.2014 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 5.000 eur. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca vyhlásil dňa 11.10.2016 úver za predčasne splatný. Žalovaná je povinná zaplatiť nasledovné dlžné sumy: istinu vo výške 4.651,37 eur, dlžné úroky z istiny do 11.10.2016 vo výške 581,08 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.651,37 eur od 12.10.2016 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 14,65 eur.

2. Na základe takto podaného návrhu tamojší súd dňa 4.10.2019 vyzval žalobcu, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor s právnymi predpismi netýka (s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.651,37 eur od 12.10.2016 do zaplatenia), s čím žalobca súhlasil. Súd dňa 22.10.2019 pod sp. zn.: 28Up/857/2019 vydal platobný rozkaz, ktorým vyhovel návrhu žalobcu a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 5.247,10 eur s príslušenstvom.

3. Žalovaná proti platobnému rozkazu podala odpor, v ktorom uviedla, že nárok žalobcu neuznáva čo dôvodu aj výšky. Vzniesla námietku premlčania, ktorú odôvodnila skutočnosťou, že z výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 16.9.2016 vyplýva, že do omeškania sa dostala so splátkou splatnou v mesiaci 02/2016, žalovaný zosplatnil úver k 11.10.2016 pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.2.2016. Premlčacia doba celého dlhu tak začala plynúť od zročnosti prvej neuhradenej splátky, t.j. dňa 20.2.2016 a uplynula dňa 20.2.2019, pričom návrh bol podaný na súd dňa 3.7.2019. Žaloba tak bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/42/2017 zo dňa 18.1.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/523/2018 zo dňa 14.9.2019 a iné. Vo svojom odpore tiež poukázala na nesprávnosť údajov uvedených v úverovej zmluve a to celkovej čiastky úveru podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o úvere bola uvedená celková čiastka úveru v sume 9.614,12 eur. Výška mesačnej splátky vrátane poistného je 140 eur a počet

splátok je 72, čo predstavuje sumu spolu 10.080 eur. V prípade výšky splátky bez poistenia (135 eur) a počtu splátok 72 eur, výsledná suma je 9.720 eur. Poukázala tiež na dohodnutú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 25,12 %. Podľa NBS úroková miera podobného úveru v bankách pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v období 07/2014 je 10,41 % ročne z čoho je zrejme, že dohodnutý úrok túto výšku viac ako dvojnásobne prekračuje a teda odporuje dobrým mravom. Žalovaná tiež namietala nesprávnosť uvedenia výšky RPMN 28,23 %, pričom v skutočnosti malo byť uvedené 30,03 %.

4. Žalobca sa k podanému odporu nevyjadril.

5. Spis bol tunajšiemu súdu doručený dňa 20.2.2020.

6. Uznesením č.k. 11Csp/47/2020-98 zo dňa 12.5.2020 súd pripustil, aby z konania vystúpil žalobca: Poštová banka, a.s., Bratislava a na jeho miesto vstúpil: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava.

7. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 31.7.2020 uviedol, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ“) samostatne. OZ ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Neuplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. Žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (11.10.2016) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 OZ splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 11.10.2016 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.9.2016 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.9.2016. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.9.2016 tak začala v súlade s ust. § 103 OZ plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.9.2016) a uplynula by najskôr dňa 20.9.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 3.7.2019, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v Uznesení sp. zn. 15CoCsp/13/2020 zo dňa 25.5.2020. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Žalobca navrhol, aby konajúci súd rozhodol v zmysle podanej žaloby.

8. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom svoju účasť vopred ospravedlnila žalovaná, ktorá žiadala prejednať spor v jej neprítomnosti. Súd preto v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalovanej.

9. Súd vec v zmysle § 181 ods. 2 CSP predbežne právne posúdil tak, že zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá platne, obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona. Boli splnené takisto všetky podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti tohto úveru. Ide o spotrebiteľskú zmluvu a súd sa preto aj vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanou, v prvom rade zaoberal tým, či uplatnená

pohľadávka nie je premlčaná. Žalovaná úver riadne nesplácala. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 16.9.2016 upozornil žalovanú na porušenie zmluvných podmienok a vyzval ju na uhradenie dlžnej sumy vo výške 961,49 eur. Oznámením zo dňa 11.10.2016 právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru ku dňu 11.10.2016, pričom z predložených dôkazov vyplýva sa úver stal splatným pre nesplnenie splátky za obdobie 9/2014 a preto sa žaloba javí ako nedôvodná, z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty. V prípade nesplnenia podmienok premlčania súd konštatuje, že považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a to z dôvodov nesprávne uvedenej výšky RPMN, priemernej výšky RPMN a výšky zmluvných úrokov, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to žalobou, zmluvou o úvere zo dňa 29.7.2014, prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou výzvou zo dňa 21.3.2019 a 3.6.2019, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.9.2016, oznámením o mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.10.2016, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2020 dňa 9.4.2020, písomnými vyjadreniami žalovanej, písomnými vyjadreniami žalobcu, vylúčením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že vo vzťahu k predbežnému posúdeniu žalobca nesúhlasí s posúdením úveru alebo pohľadávky žalobcu ako premlčanej. Plne poukázal na vyjadrenie žalobcu zo dňa 30.7.2020, ktoré bolo krátkou cestou doručené súdu a z ktorého vyplývajú splnenie podmienok pre uplatnenie práva na zosplatnenie úveru, ako aj dodržanie ďalších ustanovené OZ pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka pre ktorú došlo k mimoriadnej splatnosti úveru je pohľadávka alebo splátka úveru splatná 20.9.2016. Keďže žaloba bola podaná na súde 3.7.2019, pred márnym uplynutím trojročnej premlčacej doby, je žalobca toho názoru, že k premlčaniu pohľadávky nedošlo a teda uplatnená pohľadávka je nepremlčaná a preukázaná čo do výšky aj do právneho dôvodu. Vo vzťahu k samotnej žalobe poukázal v plnom rozsahu na žalobu a prílohy k nej pripojené. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. uzatvorila so žalovanou zmluvu o úvere, na základe banka poskytla žalovanej úver vo výške 5.000 eur. Tento úver sa žalovaná zaviazala splácať riadne a včas, avšak svoje povinnosti nesplnila. Táto skutočnosť vyplýva aj z predloženej histórie transakcií, z ktorej vyplýva, že žalovaná úver splatila len čiastočne. Následne bola žalovaná písomne upozornená na neplnenie povinností zo zmluvy o úvere a následne po tom ako bola žalovaná v omeškaní viac ako 3 mesiace došlo k zosplatneniu predmetnej pohľadávky. Všetky listiny preukazujúce tieto skutočnosti boli žalobcom doložené do súdneho spisu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná nesplnila svoj záväzok voči Poštovej banke, a.s. riadne a včas, po zosplatnení úveru Poštová banka, a.s. postúpila túto pohľadávku na EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanej, čo bolo preukázané aj súdu. Po podaní žaloby žalovaná neuhradila na účet žalobcu ani jeho právneho predchodcu žiadnu sumu. Medzi stranami sporu nedošlo k mimosúdnej dohode, a preto žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu. V prípade úspechu si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania.

12. Predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa 29.7.2014 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver v sume 5.000 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 72 splátkach vo výške 140 eur mesačne. V zmluve sú uvedené tieto údaje: úver 5.000 eur, celková čiastka úveru 9.614,12 eur, ročná úroková sadzba 25,12 %, priemerná hodnota RPMN 17,94 %, RPMN 28,23 %, konečná splatnosť 20.7.2020, splatnosť prvej splátky 20.8.2014.

13. Z Prehľadu splátok a úhrad pripojeného k Zmluve o úvere vyplýva, že žalovaná ku dňu podania žaloby vykonala úhrady v celkovej výške 4.969,28 eur.

14. Z výzvy zo dňa 16.9.2016 vyplýva, že predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 14.9.2016 viac ako 3 mesiace vo výške 961,49 eur a vyzval na jej zaplatenie najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia výzvy.

15. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.10.2016 vyplýva, že z dôvodu porušenia zmluvných podmienok banka vyhlásila ku dňu 11.10.2016 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy vo výške 5.247,10 eur a vyzvala žalovanú na jej úhradu do 10 dní.

16. Z predžalobnej výzvy zo dňa 21.3.2019 vyplýva, že výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje sumu 8.699,69 eur, pričom vyzvala žalovanú na jej úhradu do 28.3.2019.

17. Z predžalobnej výzvy zo dňa 3.6.2019 vyplýva, že výška splatnej a nezaplatenej pohľadávky predstavuje sumu 8.699,69 eur, pričom vyzvala žalovanú na jej úhradu do 10.6.2019.

18. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2020 zo dňa 9.4.2020 súd zistil, že Poštová banka, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

19. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára :

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 ať 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený zmluvou, posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Súd pri názore o správnosti aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu - Poštová banka a.s. mal v čase uzavretia zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 ods. 1 OZ zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície "slabšej" zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce OZ a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

31. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovanou bola vznesená námietka premlčania, je súd povinný prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania.

32. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, podľa prehľadu splátok a úhrad, k zosplatneniu úveru zo strany žalobcu došlo 11.10.2016, čo žalovanej oznámil listom zo dňa 11.10.2016. S poukazom na to, že v zmysle § 53 ods. 9 OZ k zosplatneniu dlhu v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu možno pristúpiť až po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, a ak by sa vychádzalo z predpokladu, že veriteľ s odbornou starostlivosťou dodržal dobu 3 mesiacov, je zrejmé, že premlčacia doba v predmetnej veci začala s ohľadom na ustanovenie § 103 OZ plynúť najneskôr v júli 2016. Podľa výzvy zo dňa 16.9.2016 však žalovaná bola ku dňu 14.9.2016 v omeškaní s plnením splátok vo výške 950,34 eur. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaná vykonala poslednú úhradu dňa 20.1.2016 vo výške 129,66 eur. Vzhľadom na priebeh splácania je zrejmé, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.2.2016 a žalobca mohol pristúpiť k zosplatneniu úveru 21.4.2016. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalobcu, že pohľadávka pre ktorú došlo k mimoriadnej splatnosti úveru je pohľadávka alebo splátka úveru splatná 20.9.2016.

33. Žaloba bola na súd podaná dňa 3.7.2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby (§101 OZ), ktorá podľa § 103 OZ začala plynúť už od nezaplatennej splátky za február 2016 splatnej vo februári v roku 2016 (20.2.2016). Vzhľadom na uvedené a vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej, súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu. Súd na zdôraznenie vyššie uvedeného poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018 v obdobnej veci.

34. Zároveň pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 103 OZ, súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/35/2015 zo dňa 25.1.2016: "Je teda zrejmé, že citované ustanovenie § 53 ods. 8 OZ stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 OZ, upravuje osobitne § 103 OZ tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 OZ, v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Ustanovenie § 103 OZ neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 OZ mohol tak urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a v súvislosti s uvedeným by začala aj premlčacia doba plynúť až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky). Naopak, § 103 OZ stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda nie od splatnosti celého dlhu). Odvolací súd len dodáva, že opačný výklad (prezentovaný žalobkyňou), by okrem toho, že nemá

oporu v texte príslušných zákonných ustanovení, bol v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, pretože by dodávateľovi poskytoval dlhšiu ako 3 - ročnú premlčaciu dobu na uplatnenie práv zo spotrebiteľskej zmluvy (ak bolo plnenie dohodnuté v splátkach pod stratou ich výhody.)". Podporne súd odkazuje na obdobné rozhodnutia súdov: Krajský súd Banská Bystrica 41Co/3/2019 z 27.2.2019; Okresný súd Považská Bystrica 5Csp/34/2019 - 57 z 15.7.2019, Okresný súd Kežmarok 9Csp/68/2017-137 z 2.7.2019; Okresný súd Martin 5Csp/226/2018 - 91 z 21.2.2019; Okresný súd Martin 6Csp/140/2018 - 123 z 30.4.2019; Okresný súd Martin 10Csp/219/2018 - 133 z 25.4.2019; Okresný súd Bratislava III 16Csp/44/2016 - 62 z 16.5.2019; Okresný súd Bratislava V 24Csp/110/2018 - 86 z 20.5.2019; Krajský súd Trenčín 27Co/29/2018 z 27.2.2019; Krajský súd Trenčín 5Co/256/2018 z 20.2.2019; Okresný súd Rožňava 1Csp/32/2018 z 3.12.2018; Krajský súd v Prešove 6Co/26/2017 z 28.6.2018; Krajský súd v Trnave 23Co/35/2015 z 25.1.2016; Krajský súd Trenčín 19Co/211/2016 z 13.10.2016; Krajský súd Trenčín 19Co/274/2016 z 13.10.2016; Okresný súd Dunajská Streda 16Csp/203/2017 z 1.12.2017; Krajský súd Trenčín 5Co/233/2016 z 25.1.2017, Okresný súd Trnava 16Csp/39/2017 z 27. 12.2017.

35. Súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 2Co/103/2019, ktorým krajský súd potvrdil rozsudok tunajšieho súdu - Okresného súdu Rožňava zo dňa 3.12.2018 č.k. 1Csp/32/2018-229. Odvolací súd sa v uvedenom rozsudku stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré žalovaná v celom rozsahu poukázala a doplnila, že premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 OZ. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán, pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva na základe námietky premlčania). Z hľadiska prejednávaneho sporu je premlčacia doba trojročná (§ 101 OZ) a nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 OZ), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), ktorou bola marcová splátka úveru, splatná v apríli 2015, nie odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ako tvrdí žalobca. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 OZ, t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh samozrejme za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Ust. § 101 OZ je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ust. § 103 OZ vo vzťahu k nemu je lex specialis, t.j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Predmetné ustanovenie (§ 103 OZ) neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale na dátum zročnosti (splatnosti) tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Berúc do úvahy dátum poslednej realizovanej splátky 20.3.2015 (v danom prípade 20.1.2016) je namieste záver konajúceho súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého podľa § 53 ods. 9 OZ veriteľ k zosplateniu dlhu v spotrebiteľskom vzťahu pristúpil až po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, a tak správne nárok žalobcu bol vyhodnotený ako premlčaný (bod 27. rozsudku).

36. Všeobecná trojročná premlčacia doba žalobcovi začala plynúť vo februári 2016 (20.2.2016) a uplynula dňa 20.2.2019. Nakoľko žaloba bola na súde podaná až dňa 3.7.2019, žalobca právo na súde uplatnil po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, preto súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu premlčania. Súd sa preto ďalej nezaoberal posúdením náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

37. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

43. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

44. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomeru úspechu strán v spore ako aj skutočnosť že úspešnej strane v spore trovy konania nevznikli.

45. V danom prípade úspešnou stranou sporu bola žalovaná, ktorej však žiadne trovy konania nevznikli.

46. CSP výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem resp. jej nevznikli.

47. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že, ak si strane podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozumné rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnená žalovaná síce bola úspešná v spore, avšak žiadne jej nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

48. Súd preto žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, CSP).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.